

(1921)

Nro.

241.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 22go Października 1795.

Gazety.

NIEMCY.

Z Hannoveru dnia 1. Października.

Wyżedł tu rozkaz, aby tymczasowo rozkwaterowane woyska emigrantów Francuskich w naszych prowincyach, wyniosły się teraz z granic Hannoverckich iako mieszaiące spokoyność wewnętrzną i cisnące mieszkańców. Rozka ten w tych właśnie brzmi wyrazach: „ Stósiąc

X II

się

(1922)

się do zawartego Traktatu z Francją, a osobliwie do punktów umowy dodatkowej; rozkazujemy niniejszemi, aby wszystkie tego rodzaju obce korpusy, niezwłocznie wsiadały do okrętów, i wyniosły się na zawsze z naszych Kresów Niemieckich, w których na potym pod żadnym pozorem i imieniem cierpieć nie będziemy podobnego wojska.

Z Bayreuth dnia 28. Września.

W tym momencie odbieramy listy z *Stutgard*, które donoszą o zawartym pokoju między Xięciem *Wurtembergiem* i Francją. Spodziewano się tam co moment publikacji jego.

Od wyższego Renu dnia 26. Września.

Korpus z 9. tysięcy Austryaków złożony, idzie od Armii Jenerala *Wurmsera* ku *Heidelbergowi*, gdzie się lękaią, aby Francuzi niewpadli. Magazyny znaczne wyprowadzają dla bezpieczeństwa w głąb kraju, a lazarety z *Baden* i *Ettlingen* przeniesione być mają do *Ulmy*.

Pan

(1923)

Pan *Schweitzer* drugi Barmistrz Frankfortski przybył dnia 20. t. m. do *Bazyli*: mówią, iż cel jego wyjazdu zmierzać ma do zawarcia pokoju oddzielnego z Francją.

Na Seymie Rzeszy w *Ratisbonie* oświadczył się względem pokoju Xiążę *Bawaryi i Darmstadt* w ten sam sposób, iak Xiążę *Wurtemberski*. Tym czasem, słówownie do żądania Cesarza, examinują Stany zgromadzone okoliczności zawartego pokoju *Landgraffa Hessenkasselskiego*.

Urzędnik ieden Palatyński, po zawartej Kapitulacyi w *Manheimie*, stał w okolicy *Heidelberga* tablice z napisem: *Village neutre*, końcem zabezpieczenia ich od ucisków wojska: Jenerał *Clerfayt* dowiedziawszy się o tym, kazał porzucić tablice pomienione, a urzędnika areztowanego przesłał Jener; *Wurtembergowi*.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 22. Września.

Ameryka północna, iak się wyjaśnia z Gazet świeżo z tamtąd przywiezionych,
pra-

pragnie dochować swej przyjaźni dla nas. Wyższa Izba Kongresu Stanów Amerykańskich przyjęła rzeczywiście traktat handlowy z naszym Rządem zawarty.

W tej samej Gazecie umieszczony jest oświadczenie, ale naśladowania godny przykład o piianku jednym, który chcąc się wstrzymać od piianstwa, następujące wydał oświadczenie: „Ponieważ ja, wzwyczaiwszy się przez ciąg lat kilku w obmierzły zwyczaj piianstwa, niemiałom szkodził memu zdrowiu i workowi, a nadto ściagnąłem jeszcze nienawiść na siebie moich krewnych i przyjaciół; z tych miar upraszam i przestrzegam na przyszłość każdego, aby mi odtąd nie dało nigdzie kieliszka gorzałki ani za piianadze, ani też na borg; gdyż ten, który mi w tej mierze co uczyni, uważany za nieprzyjaciela mego zdrowia i worka, powołany zostanie przezemnie do sądu, gdzie do nadgrodenia mi krzywdy tak pierwszego, iako i drugiego rodzaju obowiązany będzie. Te moje oświadczenie przy dwóch świadkach ręką własną stwierdzam. „

Listy z Ameryki donoszą, iż handel nasz mocno jest w tamtych stronach od
Kor-

(1925)

Korsarzów Francuskich ścieśniony. Kapitan *Brenton* pisze z Filadelfii, że bogato ładowany okręt nasz *Alexandre* do Jamaiki płynący, wzięty został od Republikanów, i do *Cayes* zaprowadzony. Rachują w tamtych stronach do 20. Korsarzów Francuskich, którzy na letkich statkach z dziwną szypkością uwiaiają się po morzu. Zdobycze ich codzienne tamują nadzwyczaj handel nasz w Ameryce.

Do *Bloyds* przyszła także wiadomość, że dwa statki powracające z Jamaiki, przejęte zostały od Republikanów i do *Guadeloupy* zaprowadzone. Okręt *Junon* z Petersburga do *Bristol* dążący wpadł równie w ręce Republikanom.

Rząd nasz przyimuie na żość swòy Hollendrów, wypędzonych z Kraiów Króla Pruskiego.

Listy z *Portngalii* donoszą, iż tam w krótce się spodziewaią pokoju z Fancją, iakoż Flotta woienna iuż żagle swe zwiaia.

Z *Portsmouth* wypłynęło 30. statków przewozowych, końcem sprowadzenia relzty Emigrantów w Niemczech będących do brzegow naszych.

HOL-

(1926)

HOLLANDYA.

Z Hagi dnia 29. Wrzesnia.

Reprezentanci *Geldryi i Overyssele* przychyliłi się nakoniec do zdania prowincyi *Hollandyi i Utrechtu* względem śpiesznego zwołania Zgromadzenia Narodowego. Na pierwszy dzień Października mają tu przybyć tym końcem Komisarze z *Geldryi*; inne także prowincye wezwane zostały do przyśtania swoich na dzień ten, aby iak najprędzey uskutecznić zwołanie Konwencyi, któraby ulepszyła stan Narodu. Prowincya *Geldrya* doprasza się także, aby na Klub centralny miarno wzgląd przyzwoity, i słuchano słusznych jego żądań, niedopuszczając mu jednak mięszać się do prawey Reprezentacyi ludu.

Klub centralny odbiera teraz częste deputacye od Gwardyi Narodowej i różnych Muncypalności, które go zachęcają do stateczności w przedsięwziętym dziele. Jakoż ten nieprzeſtaie dotąd oświadczać się przeciw Stanom Jeneralnym, a osobliwie przeciw planom tych Prowincyi,

(1927)

cyi, które nie chcą Zgromadzenia Narodowego.

Pan *Caillard* przeznaczony na Ministra Francuskiego przy Dworze Pruskim przejeżdżał tedy do Berlina.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 25. Września.

Dnia 23. wniósł *Gommaive* imieniem Deputacyi rapport w tych wyrazach: „Przynoszę wam, mówił, wypadek z protokółów zgromadzeń pierwiastkowych całej niemal Francyi; gdyż z niektórych Departamentów, iak z *Wendé*, nie można się tego spodziewać. Po sześćoletniej Rewolucyi przyjęła nakoniec Francya całą Konstytucyą Republikańską. Tak jest, Francya cała. Kilka tylko Gminowiaństw obłąkanych Fanatyzmem, odrzuciło te rękoimią szczęśliwości powszechney: ale nie było takiej, któraby się oświadczyła za Królem. W przekonaniu, iż ci najsukuteczniej starać się będą o utwierdzenie Rzeczypospolitey, którzy ją założyli; wydałście dekret słówowny do wyboru dwóch trzecich części Kon-

wen-

wencyi terażniejszey. Ten Dekret więk-
kzością głosów ludu Francuskiego przy-
jęty został. Jest w prawdzie wiele zgro-
madzeń pierwiastkowych, które się w tey
mierze wyraźnie nie oświadczyły; ale
czytając ich protokoły, poznać można,
iż przystają na niego. A lubo Deputa-
cya przekonana jest aż nadto, iż takowa
obojętność względem Dekretu niepocho-
dzi iak tylko ztąd, że przyjęcie iego z
osobna miano za niepotrzebne, gdy cała
Konstytucya przyjętą została we wszy-
stkich punktach, o czym ią także prze-
konywają pisma i świadectwa z różnych
stron nadesłane; z tym wszystkiem nie
przywodziem tu dla pewności, iak tyl-
ko te protokoły gminow łaństw, które się
wyraźnie za Dekretem oświadczyły. Kon-
stytucya już od tego momentu nie należy
do was, ale do naywyższey władzy ca-
łego ludu, który ią przyjął! Milion
dwakroć stotyście Rycerzów gromi te-
raz nieprzyjaciół oney. „

Reszta w następującym Nisz.
